

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 6C/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617216393
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Rusňáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:7617216393.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Katarínou Rusňákovou, v spore žalobcu: U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/XD, Y., zast. G.. Hanou Brngálovou, advokátkou, Úprkova 34, Bratislava, a JUDr. Jurajom Gábrišom, advokátom, Košická 37, Bratislava, proti žalovanému: H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. nábrežie X , H. P. J., zast. O., s.r.o., IČO: 36 867 870, Bukureštská 3, Bratislava, o vypratanie nehnuteľností , takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vypratať rodinný dom so súpisným číslom XXX, ktorý sa nachádza na pozemku s parcelným číslom X/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXmX a pozemku s parcelným číslom X/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XmX v katastrálnom území G. a je zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX na A. úrade v Y., odbore katastrálnom, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý vypratať pozemky na ktorých stojí rodinný dom so súpisným číslom XXX a to pozemok s parcelným číslom X/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXmX a pozemok s parcelným číslom X/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XmX, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území G. a sú zapísané na liste vlastníctva XXXX na A. úrade v Y., odbore katastrálnom, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1/ Žalobou doručenou súdu dňa 19.10.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania rozsudku, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti v katastrálnom území G. vedené na LV č. XXXX a Lv č. XXXX, ktoré užíva bez právneho dôvodu. V odôvodnil tým, že nehnuteľnosť dom je v bezpodielovom spoluvlastníctve s bývalou manželkou a pozemok je v podielovom spoluvlastníctve s bývalou manželkou, pričom každý vlastní nehnuteľnosť v podiele X. S., že rodinný dom, ktorý postavil spolu s manželkou patrí do BSM. Žalovaný v dome býva už 3 roky, jeho správanie je agresívne a stále sa stupňuje. Žalobca sa snaží vyhýbať konfliktom. V dome brávajú každý deň všetci, bývalá manželka s dedmi, žalobca a žalovaný. Na tunajšom súde prebieha konanie o vyporiadanie BSM pod sp. zn. 24C/48/2017, konanie nie je doposiaľ skončené. Žalobca uviedol, že navrhoval manželke niekoľko riešení, aby buď odkúpila jeho podiel z domu a žalobca by sa odsťahoval, prípadne by sa predal celý dom a peniaze by sa rozdelili alebo by sa z domu vytvorili dva byty. Bývalá manželka však všetky riešenie odmieta. Nakoľko takéto spolužitie je neakceptovateľné žiadal súd, aby žalobe vyhovel. Uviedol, že dom pozostáva z pivnice, prízemnia kde sú 2 izby a kuchyňa, sprchový kút a WC, na medziposchodí sú dve izby a na poschodí sú tri izby a kúpeľňa a nad tým je neobývaná povala. Žalobca sa zdržiava väčšinou v pivnici a na prízemí v spálni a v kúpeľni. Užíva aj garáž. Obývačku na prízemí, dve izby na medziposchodí, celé podkrovie kde sú tri izby a plus kuchyňu na prízemí užíva bývalá manželka

žalobcu spolu so žalovaným a deťmi. Tento spôsob užívania vznikol nie dohodou strán, ale v dôsledku konfliktov sa vykryštalizoval .

2/ Žalovaný uviedol, že žalobu ako celok odmieta. Uviedol, že nie je pravdou, že by vyvolával konflikty so žalobcom, naopak konflikty vyvoláva žalobca. Dva krát bola volaná polícia pre konflikty, ktoré vyvolal žalobca. V predmetnej nehnuteľnosti býva od 22.11.2017. Nadviazal známosť s pani H., bývalou manželkou žalobcu, a keďže pochádza z východu a má zamestnanie v Y., tak sa rozhodol, že bude bývať u nej. Uzatvorili nájomnú zmluvu, na časť nehnuteľnosti a za toto bývanie platím pani H. XX,- Eur mesačne. So žalobcom sa takmer vôbec nevidia, možno sa vidia jeden krát za štyri mesiace. Nehnuteľnosť- rodinný dom má dva vchody, pričom žalovaný spolu s pani H. používa vchod z cesty a žalobca používa vchod z garáže. Žalovaný spolu s pani H. užíva prvé poschodie a na prízemí užívajú kuchyňu , kde je izba, kde spáva žalobca. Inak spodnú časť nehnuteľnosti neužíva. Žalobca obýva podzemné podlažie, kde je päť miestností, je to ustupujúce podlažie. V čase keď sa do domu žalovaný nasťahoval, pani H. a pán H. mali dohodnutý spôsob užívania domu. Rozviedli asi v roku 2016. Uviedol, že pozemok neužíva, iba pomáha pani H. kosiť trávu a starať sa o pozemok, nakoľko pán H. sa o pozemok vôbec nestará. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť pričom poukázal na to, že žalovaný užíva iba časť nehnuteľnosti a to na základe súhlasu pani H. a tak isto aj platnej nájomnej zmluvy. Mal za to, že sa jedná o platný právny úkon nesúhlasíme s tým, že protistrana považuje nájomnú zmluvu na časť nehnuteľnosti za absolútne neplatný právny úkon, eventuálne by mohlo prichádzať do úvahy, že by bol právny úkon neplatný relatívne, avšak v tomto smere poukázal na to, že protistrana sa neplatnosti nedovolala. Žalovaný užíva nehnuteľnosť na základe platného právneho úkonu, teda nie bez právneho dôvodu, spôsob užívania nehnuteľnosti medzi bývalými manželmi určil žalobca a to tým, že sám podal žiadosť na Stavebný úrad o stavebné povolenie na vybudovanie schodiska do domu a nepýtal sa, či s tým súhlasí bývalá manželka. Tým jasne určil spôsob užívania domu. Tiež namietal, že žalobca sa domáha vypratania celej nehnuteľnosti , pričom žalovaný užíva iba časť domu.

3/ Svedkyňa H. H., bývalá manželka žalobcu uviedla, že hneď ako podala žiadosť o rozvod, tak žalobca určil ako budú byť užívať. Ona spolu s deťmi užíva horné poschodie, kde sú detské izby a spálňa, na prízemí je kuchyňa, ktorú tak isto užívajú, tiež je tam obývačka, ktorú užívajú iba deti a je tam spálňa a kúpeľňa, ktorú užíva žalobca. Žalobca užíva pivnicu, pracovňu kde je aj kuchynská linka a ešte tri ďalšie miestnosti, náradovňu, WC a ďalšiu miestnosť, kde sa suší prádlo a kotolňu. Dom má 2 vchody jeden z ulice, ktorý používa ona a druhý z garáže, ktorý používa bývalý manžel. Žalovaný užíva tú časť nehnuteľnosti, ktorú užíva svedkyňa. Žalovaný užíva časť nehnuteľnosti na základe nájomnej zmluvy z roku 2017, ktorú s ním svedkyňa uzatvorila. Bývalý manžel túto zmluvu nepodpísal a svedkyňa ho o to ani nežiadala. Vedel o tom, že tam býva nájomník. Pokiaľ tam chodieval žalovaný iba na návštevy, nemal žalobca proti tomu námietky. Svedkyňa uviedla, že s žalovaným , nájomníkom udržiava vzťah. Potvrdila, že žalovaný pozemky neužíva, iba jej pomáha s nimi, pretože je tam veľká trávnatá časť, ktorú treba kosiť a bývalý manžel sa o pozemky vôbec nestará. Za nájom platí žalovaný 40 Eur mesačne a tieto peniaze si ponecháva pre seba. Daň z prenájmu neplatí, nakoľko je toho názoru, že suma , za ktorú prenajíma časť domu je nezdaniteľná. Svedkyňa tiež uviedla, že konflikty vyvoláva vždy bývalý manžel, pretože keď je pod vplyvom alkoholu, je agresívny a stalo sa, že ju fyzicky napadol a preto dva krát volala políciu. Spolu so žalovaným sa vyvarujeme stretnutí so žalobcom, pretože mu začalo vadiť, že tam býva žalovaný. Bývalý manžel sa pýtal detí, či im nevadí, že tam býva žalovaný a dcéra povedala, že vôbec jej to nevadí, naopak, je rada, že tam býva.

4/ Z listu vlastníctva č. XXXX súd zistil, že nehnuteľnosť- rodinný dom č. súpisné XXX nachádzajúci sa na pozemku s parcelným číslom 5/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 161 m2 a pozemku s parcelným číslom 5/6 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3m2 v KU G., vlastní strany sporu každý v 1/1, teda v BSM.

5/ Z listu vlastníctva č. XXXX súd zistil, že každá zo strán sporu vlastní pozemok, na ktorom stojí rodinný dom, v jednej polovici (1) a teda je v podielovom spoluvlastníctve. Z obsahu súdneho spisu súd zistil, že strany sporu sú rozvedenými manželmi, pričom rozvod prebiehal na tunajšom súde pod sp. zn. XXP/XX/XXXX a dňa 05.04.2017 bolo manželstvo rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa

12.07.2017. Pod sp. zn. 24C/48/2017 je vedené na tunajšom súde konanie o vyporiadanie BSM, ktoré nie je doposiaľ právoplatne skončené.

6/ Z predloženej Nájomnej zmluvy zo dňa 31.10.2017 súd zistil, že H. H. (svedkyňa) bývala manželka žalobcu prenajala žalovanému časť rodinného domu zapísaného na LV XX/XX na E. ulici X/D, Y. - G.. V nájomnej zmluve v ustanovení 2.1. uvádza, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou rodinného domu. V ustanovení zmluvy 2.2. uvádza, že na základe dohody so žalobcom, s ktorým je rozvedená má nehnuteľnosť v BSM a je spolu so spoločnými deťmi výlučným užívateľom obytných miestností predmetnej nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v jej podkroví a spoločných obytných priestorov nachádzajúcich sa na prízemí. V bode 2.3. zmluvy sa uvádza, že predmetom zmluvy je obytná miestnosť v podkroví nehnuteľnosti a túto prenecháva prenajímateľka nájomcovi za odplatu do užívania. Spolu s uvedenou miestnosťou je nájomca oprávnený užívať aj spoločné priestory v podkroví a na prízemí (kúpeľňa, kuchyňa, obývačka). Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú v trvaní 1 roka so začiatkom nájmu odo dňa 01.11.2017. Podľa článku IV. - 4.1. zmluvy odplata za užívanie predmetu nájmu je dohodou strán stanovená vo výške 40 Eur za každý mesiac nájomného vzťahu.

7/ Žalovaný založil do spisu rozhodnutie Okresného úradu Bratislava zo dňa 16.10.2018 o zastavení konania voči obvinenému U. H., nakoľko skutok, o ktorom sa konalo nebol priestupkom. Jednalo sa o priestupkové konanie, na ktoré dala podnet manželka žalobcu pre správanie sa žalobcu voči jej osobe, nakoľko ju urazil a ublížil jej na cti. Malo sa tak stať dňa 28.04.2018. Tiež založil dokument D. časti Y. - G. označeného ako „Oznámenie o spojení územného a stavebného konania a o začatí spojeného konania“ zo dňa 15.06.2016. Z oznámenie vyplýva, že U. H. a H. H. požiadali o vydanie stavebného povolenia na prístavbu vonkajšieho schodiska k rodinnému domu. Dňa 26.06.2016 sa voči tomu odvolala H. H. a uviedla, že nesúhlasí s prístavbou vonkajšieho schodiska, nakoľko žiadosť podal jej manžel bez jej súhlasu a D. časť Y. - G. dňa XX.XX.XXXX stavebné konanie na prístavbu vonkajšieho schodiska k rodinnému domu zastavila. Založil do súdneho spisu záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 13.11.2018, kde H. H. - svedkyňa a H. B. - žalovaný, boli vyzvaní OO PZ o podanie vysvetlenia vo veci podozrenia zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu alebo k nebytovému priestoru. A. zhodne v zázname vysvetľujú, že žalovaný býva v dome na základe nájomnej zmluvy. Rozhodnutie tejto veci súdu predložené nebolo. žalovaný založil so súdneho spisu uznesenie Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C 82/2013, ktoré však súd vyhodnotil tak, že s prejednáváním veci nesúvisí.

8/ Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

9/ Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

10/ Podľa § 145 ods. 1. a 2. OZ bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

11/ Podľa § 146 ods. 1. OZ ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

12/ Podľa § 40a OZ ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1a, § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

13/ Podľa § 3 ods.1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14/ Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (aktívna legitímácia). Žalobca dostatočne preukázal vlastníctvo k nehnuteľnosti a predložením listov vlastníctva.

15/ Každý z bezpodielových spoluvlastníkov je samostatne oprávnený na podanie žaloby, pričom toto oprávnenie má aj v čase, keď bezpodielové spoluvlastníctvo už zaniklo, ale nebolo vykonané jeho vyporiadanie. Ochrany vlastníctva k veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov voči neoprávneným zásahom tretích osôb sa na súde môže domáhať iba jeden z manželov, a to aj vtedy, ak s tým druhý manžel nesúhlasí. Je tomu tak preto, že každému zo spoluvlastníkov patrí právo k celej veci, obmedzené len rovnakým právom druhého spoluvlastníka. Ak sa bezpodielový spoluvlastník domáha ochrany vlastníckeho práva k veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, nijako tým druhého spoluvlastníka neobmedzuje, naopak bráni spoločný majetok proti zásahom tretích osôb. Správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania BSM riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve.

16/ Ochrana vlastníctva k veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov voči neoprávneným zásahom tretích osôb sa na súde môže domáhať aj iba jeden z manželov, aj keď s tým druhý manžel nesúhlasí. Bežné veci môže vybavovať každý z manželov sám a na ostatné veci potrebuje súhlas druhého manžela. Zákon pojem „bežná vec“ nevysvetľuje. Závisí na individuálnom posúdení v každej veci. Vo všeobecnosti sa za bežnú vec považujú úkony bežnej správy spoločnej veci ako sú napríklad platby týkajúce sa spoločnej veci, za odber energií, poisťného a podobne. Za bežnú vec sa však nepovažuje dispozícia spoločnou vecou, znamenajúca zmenu vlastníctva, zriadenie záložného práva alebo iného vecného práva, ale ani dlhodobá zmena užívania spoločnej veci ako je uzavretie nájomnej zmluvy. Zákon nestanovuje osobitnú formu súhlasu druhého manžela, súhlas môže byť aj konkludentne. Ak sa na daný úkon vyžaduje súhlas druhého manžela a tento nebol daný, ide o právny úkon relatívne neplatný.

17/ Vykonaným dokazovaním mal súd bez všetkých pochybností preukázať, že žalovaný obýva časť domu bez právneho dôvodu. Prejudiciálne súd riešil otázku platnosti Nájomnej zmluvy zo dňa 13.10.2017. Vzhľadom k tomu, že nehnuteľnosť - rodinný dom patrí do BSM a BSM žalobcu a bývalej manželky nie je doposiaľ vyporiadané, naďalej je potrebné riadiť sa režimom BSM, a teda na prenájom aj časti nehnuteľnosti je potrebný súhlas druhého bezpodielového spoluvlastníka, pretože sa nejedná o bežnú vec. Nakoľko súhlas druhého manžela k uzatvoreniu zmluvy o nájme nebol daný, súd zastáva názor, že zmluva je neplatná. Nie je v tomto prípade rozhodujúce, či sa druhý manžel dovolal relatívnej neplatnosti tejto zmluvy, reálne o tejto zmluve nevedel a dozvedel sa to až v konaní a to na poslednom pojednávaní. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný uvádzal, že právo užívať nehnuteľnosť si odvodzuje zo skutočnosti, že je terajším partnerom pani H. a spoločne fungujú vo vzťahu. Uvádzal, že žalobca už pri rozvode určil užívanie nehnuteľnosti a pani H. toto rozdelenie akceptovala. Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalovaný v dome býval už v roku 2016, keď bol žalobca ešte ženatý a už prebiehalo rozvodové konanie (od 02.02.2016). V tom čase aj žalobca podal na stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie na prístavbu schodiska, a teda zrejme chcel riešiť vzniknutú situáciu, keď v dome býval už žalovaný. S týmto však nesúhlasila manželka a podala voči rozhodnutiu o povolení prístavby schodiska odvolanie a stavebné konanie bolo zastavené. Neskôr už dôvodil nájomnou zmluvou. Je nelogické, že na zmluvu nepoukázal už v prvom vyjadrení, ale až v priebehu konania. Súd neuveril tvrdeniu žalovaného a svedkyne, že žalobca určil spôsob užívania domu, pretože keby tomu tak bolo, nedomáhal by sa vypratania žalovaného a sám by nebol v pivničnej časti domu. Súd ďalej poukazuje na to, že bývalá manželka uzatvorila so žalovaným nájomnú zmluvu 31.10.2017 a žalobca podal žalobu o vypratanie žalovaného na súd ešte dňa 17.10.2017. Teda nemožno dôvodiť tým, že konkludentne s prenájmom súhlasil. Súd poukazuje aj na to, že uzatvorenie zmluvy bývalou manželkou je aj konaním proti dobrým mravom, keď vedela už najskôr od roku 2016, že s ubytovaním jej priateľa- nového partnera v dome, manžel nesúhlasí. Navyše takéto konanie svedkyne a žalovaného nie je ani dobrým príkladom pre deti, ktoré žijú v tomto dome s rodičmi. Pojem „dobré mravy“ je v aplikačnej praxi vnímaný rôzne a to v závislosti od stavu a vyspelosti spoločnosti. Morálka, spravodlivosť a dobré mravy treba posudzovať s ohľadom na rozpor so slušnosťou, ktorá je uznávaná väčšinou spoločnosti. Vzhľadom na uvedené, súd vyhodnotil konanie žalovaného a bývalej manželky (svedkyne), pri uzatváraní zmluvy o nájme časti nehnuteľnosti, ako konanie proti dobrým mravom. Z toho dôvodu prichádza do úvahy neplatnosť tohto právneho úkonu a to z poukazom na § 39 OZ podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti posúdil žalobu ako dôvodnú a uložil povinnosť žalovanému vypratať nehnuteľnosť keď túto užíva bez právneho dôvodu. Žalobca sa právom domáha ochrany svojho vlastníckeho práva. V petite žalobca označil nehnuteľnosť ako - dom, ktorý patrí do BSM a -pozemok, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve. Nakoľko však pozemok je v ideálnom

spoluvlastníctve, podiely nie sú rozdelené a nie je teda zrejmé, ktorá časť patrí svedkyni, preto súd rozhodol, že má žalovaný povinnosť vypratať aj pozemok, pretože je nesporné, že keď sa chce dostať do domu, musí vstúpiť na pozemok.

18/ Aj keď sa z právneho hľadiska javí posúdenie veci z hľadiska absolútnej a relatívnej neplatnosti právneho úkonu za nelogické, v tomto konkrétnom prípade sa dôvody neplatnosti nevyklúčujú, naopak sa podporujú.

19/ O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20/ Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z..